

Vyhlídková terasa budovy krajského úřadu a pater noster se opět do konce srpna otevírají veřejnosti

06. 06. 2013 15:54

Liberecký kraj 6. června opět zpřístupnil ve svém sídle, v budově čp. 642 v ulici U Jezu, v Liberci vyhlídkovou terasu v 17. poschodí. Zájemci tak mohou až do konce srpna využít jedinečnou šanci rozhlédnout se po okolí z nejvyšší výškové budovy v Liberci.

Méně známé místo pro pohled na město, Jizerské hory či Ještěd je takřka ve středu Liberce. Liberecký kraj tedy znovu otevírá pro veřejnost vyhlídku, kterou v minulých letech navštívily stovky lidí. Stejně jako v minulých letech bude vyhlídka otevřena do 31. srpna ve všedních dnech pondělí a středa od 9 do 16 hodin, úterý, čtvrtek a pátek od 9 do 15 hodin a přístupná je zdarma. Na dvou oddělených terasách jsou umístěny informační tabule, takže každý návštěvník si může najít stavby ve městě i určit, která hora či kopec na něj zdáli vykukuje.

Návštěvníci se mohou nahoru dostat i ojedinělým výtahem pater noster, jedním z mála, které ještě v kraji fungují. Na terasu jsou návštěvníci přepraveni i rychlovýtahem, případně mohou vystoupat pěšky (skoro 400 schodů).

V případě početnější návštěvy je vhodné informovat pracovníce Kontaktního centra (recepce) předem buď telefonem na čísle 485226111, nebo e-mailem na adrese kc@kraj-lbc.cz.

Pater noster

Oběžný osobní výtah, který byl instalován v nynější budově Krajského úřadu Libereckého kraje v Liberci v roce 1971. Svou celkovou obslužnou výškou 56,8 m a 16 stanicemi je největším v České republice a v Evropě má jen málo konkurentů.

Ani šachta moc konkurentů nemá. Systém 35 dřevěných kabin v ocelovém rámu je zavěšen na dvou masivních řetězových smyčkách a je poháněn přes šnekové převodovky elektromotorem o výkonu 25 kW.

Kabiny jsou určeny maximálně pro 2 osoby a pohybují se stálou rychlostí 0,3 m/vteřinu, což

umožňuje bezpečný nástup i výstup. Nosnost plně zatíženého výtahu je 5600 kg při maximální přepravní kapacitě 8 osob za min. resp. 480 osob za hodinu z jednoho nástupního místa.

Svislé vodící prvky kabin ve výtahové šachtě jsou zhotoveny z dubového dřeva trvale mazaného vazelínou. Proto je provoz téměř bezhlučný.

Bezpečná přeprava osob je zajištěna a pravidelně kontrolována různými mechanickými prvky, které v případě potřeby zajistí zastavení pohybu. Jsou to např. posuvné příčky nad vstupy, odklopné můstky nástupních prahů a předních hran u podlah v kabinách, též ochranné přepážky mezi kabinami a v horním a dolním průjezdu. Každá porucha, zastavení a spuštění provozu jsou akusticky signalizovány.

Obecně je páter noster název pro výtah s nepřetržitým pohybem, oběžný výtah. Pojmenování vzniklo podle prvních slov latinské verze modlitby Otčenáš (Pater noster), neboť kabinky výtahu jdou dokola jedna za druhou jako kuličky růžence.

Jízda přes tolik podlaží je ojedinělou příležitostí a představuje i při dennodenním používání vítaný zážitek. Obavy, že bude zrušen kvůli regulím Evropské unie, by možná mohla rozptýlit šance na jeho prohlášení za technickou památku. Netřeba zdůrazňovat kouzla okamžiků, kdy se úředníci pohybují s lejsky nahoru a dolů a v průběhu vertikálního pohybu se na chvíli zjevují svým kolegům, které zdraví a mizí ve směru pohybu.

„Výzkumák“

Výškový dům KÚ LK byl postaven v letech 1967–1976 pro potřeby Státního výzkumného ústavu textilního a Výzkumného ústavu textilní technologie. Dům je se svými 21 podlažími nejvyšší budovou v Liberci a je i po letech jeho nepřehlédnutelnou dominantou

Autorem budovy je architekt Zdeněk Plesník, v té době projektant „gottwaldovského“ Centroprojektu vzešlého z Baťova odboru výstavby. Tento odbor vyprojektoval mimo jiné proslulou správní budovu firmy Baťa, takzvanou „Jednadvacítku“. Ačkoli obě stavby vznikaly v různých režimech a pod různými projektanty, nesou celou řadu společných rysů. Kupříkladu využití páter nosteru, který v Liberci vyjíždí dokonce o jedno patro výše než ve Zlíně, nebo osazení kolejnice na střešní terasu, která slouží k zavěšení pojízdné lávky na čištění fasády.

Dům nebyl navržen jako solitér, měl vyrůstat z rozsáhlejšího komplexu čtyřpodlažních horizontálních budov s příjezdovou lávkou přes řeku Nisu. Ostatní stavby ale nakonec nebyly realizovány podle původního projektu. Budovy, které v sousedství výškového objektu dnes stojí, tak nemají s Plesníkovým návrhem mnoho společného.

I to, že nakonec nedošlo k vyřešení přemostění řeky Nisy, která protéká jen pár metrů před hlavním vchodem, je důsledek „rozumově vychýlené“ doby, v níž se objekt stavěl. Součástí původního Plesníkovy návrhu byl most v podobě obdélníkové piazzety, který by umožňoval důstojný vstup do budovy. Tento problém ostatně není vyřešen dodnes.